

DE GEHEIMEN VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

12 mei 1967

Goedenavond, vrienden.

Allereerst wijs ik u erop, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denk dus zelf na over alles, wat wordt besproken. Ons onderwerp voor heden (waarvan wij menen voldoende te weten) is, zoals u bekend zal zijn:

DE GEHEIMEN VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

Dit is, uit de aard der zaak, een wat pretentieuze titel. De werkelijke geheimen van de Witte Broederschap kunnen wij in dit gezelschap natuurlijk niet gaan bespreken. Toch zijn er een aantal punten, die, naar ik meen, voor eenieder interessant kunnen zijn. Voor alle zekerheid zal ik tevoren even kort formuleren wat de Witte Broederschap is. De Witte Broederschap is een gemeenschap die ten dele in de geest bestaat, deels ook op aarde. Zij werkt met materiële en geestelijke waarden. Haar doel is wit-magisch, namelijk het behoud van het leven op aarde en het bevorderen der juiste ontwikkeling bij de mensheid. Dit is dus kort gezegd. Indien u meer hiervan wilt weten, zo zijn er voldoende bronnen, waaruit u verdere gegevens kunt nemen.

Maar wat is nu het typerende van deze Broederschap? In de eerste plaats wel het feit, dat zij is voortgekomen uit een oude, maar op aarde bestaand hebbende groepering. De meesten van ons kennen wel de geschiedenis van de oude wit-magiërs en het verhaal van Atlantis. Vanuit deze legendarische achtergronden ontstaat langzaamaan de Witte Broederschap. Allereerst als een groep mensen, later versterkt met geesten, die trachten het Licht en het goede op aarde te doen domineren. Zij kennen inwijdingsscholen en inwijdingswegen. De inwijdingsscholen zijn in het begin over het algemeen nogal praktisch georiënteerd. Om u voorbeelden te geven: in de eerste inwijdingsscholen, die door de Witte Broederschap werden gesticht, onderwijst men onder meer kruidenkunde, primitieve chemie, sterrenkunde, daarnaast de allereerste beginselen van eenvoudige geneeskunde en enkele meer magische vakken, die tegenwoordig in het vergeetboek zijn geraakt als het gebruik van helderziendheid, telepatische vermogens, enzovoort. Deze scholen zijn in het begin bijna openbaar. Wij treffen dergelijke scholen onder meer in Indië, Perzië. Maar ook elders bestaan scholen. Kortom, waar ter wereld wij ook komen, er is een periode, waarin dergelijke scholen naar voren komen. Wel maakt men in deze scholen reeds een zeer sterk onderscheid tussen de leerlingen die alleen maar komen om er zelf wijzer van te worden en degenen, die hun kennis wensen op te doen, om daarmee een taak te vervullen. Deze laatsten ontvangen een verder reikend onderricht. Hierdoor kan er reeds dan gesproken worden van graden van inwijding of rangen.

Wanneer de wereld wat meer bevolkt raakt en de beschavingen zich gaan uitbreiden, zoals rond de Middellandse Zee, verdwijnen dergelijke openbare mysteriescholen langzaamaan. Wat blijft, is over het algemeen een zeer simpele, vaak op emoties en symbolen gebaseerde, inwijdingsweg. Daarnaast zien wij een infiltratie van de ingewijden van de Broederschap in onder meer de primitieve alchemie, culminerende in de Arabische periode daarvan, rond 800 n.chr. Ook elders infiltreren ingewijden groepen en zetten bijvoorbeeld hun stempel op bepaalde kaballistische leringen, die rond 1200 via het Moorse rijk en meestal via Spanje binnendringen in Europa. Steeds weer zullen wij, vroeger zowel als later, een infiltreren zien van bepaalde vormen van esoterie en godsdienst, terwijl ook filosofieën vaak sterk worden beïnvloed.

Van het werk van de Broederschap is waarschijnlijk de jaarlijkse bijeenkomst in mei wel het meest bekend geworden. Deze nog steeds onder de naam van de Wessacvallei gehouden bijeenkomst is een samenvloeiën van iets, wat men religie zou kunnen noemen (er is aanbidding), terwijl een ander deel eerder een bezwering lijkt in de witmagische zin van het

woord. Er vindt een uitstorting van kracht plaats, terwijl voor de aanwezigen naar eigen bewustzijn de mogelijkheid bestaat deel te hebben in een Groter Bewustzijn. Vanuit deze bijeenkomst wordt dan door een Grote Raad, die in zich nog weer een zogenaamde Kleine Raad omvat, een reeks van besluiten genomen ten aanzien van acties, die volgens de Broederschap bruikbaar zijn om het heil van mens en wereld te bevorderen.

Met deze algemene schets weet u van de eigenlijke geheimen nog niets. U zult overigens begrijpen, dat ik voorlopig zwijg over al hetgeen er in de Wessac bijeenkomst van dit jaar al zo besloten zou kunnen worden. Belangrijker is het volgens mij, dat u kunt begrijpen wat de eigenlijke structuur van de Witte Broederschap in feite is. De structuur van de Witte Broederschap is mystiek. Vandaar ook dat zij in andere mystieke bewegingen (ik denk onder meer aan de theosofie) een zeer grote invloed heeft of heeft gehad. Bij de theosofen zien wij deze invloed overigens tanen. Verder wordt gebruik gemaakt van spiritisme, van vele vormen van denken en filosoferen, waarbij ergens het zogenaamde occulte of paranormale een rol speelt.

Door de structuur, die enerzijds geestelijk is (wezens, die niet op aarde en in de materie leven) en aan de andere kant een gehele hiërarchie van ingewijden, lagere adepten enzovoort in de stof, heeft men een netwerk op kunnen bouwen, dat de gehele aarde wel omspant. Dergelijke ingewijden en adepten zult u niet zo gemakkelijk ontmoeten. Soms zullen zij iemand, die daarvoor rijp is, wel eens persoonlijk benaderen. Meestal echter zijn zij eerder degenen op de achtergrond, die richting trachten te geven aan een bepaalde beweging. Wij zullen hen zelden aantreffen op vooraanstaande plaatsen in bijvoorbeeld politiek en kerken. Wel echter zien wij hen daarin handelend optreden als eenvoudige mensen of krachten, die stuwten in de richting van bepaalde vernieuwingen en ontwikkelingen. Mensen, die soms conflicten schijnen op te roepen en te veroorzaken, maar dan ook weer helpen om deze te overwinnen.

Het principe dat aan dit alles ten grondslag ligt, is als volgt. Iemand die in de geest bestaat, kan over het algemeen de inhoud van het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid of grotere groepen mensen aflezen. Hierdoor kunnen dreigingen en gevaren worden vastgesteld, wanneer deze voor de mensen nog niet logisch en redelijk constateerbaar zijn. Hierbij spelen immers emotionele waarden een rol, die vaak het bewustzijn niet beseft. Ook bepaalde voorgevoelens kunnen voeren tot handelwijzen en reacties, die geheel niets meer te maken hebben met redelijkheid. Deze waarnemingen plus spiritueel een beïnvloeding van de gemeenschap vanuit de geest zijn echter niet voldoende om een doel te bereiken. Men begint dus aan bepaalde centrale punten op aarde deze in de geest verkregen gegevens regelmatig door te geven. Er is dus sprake van regelmatige contacten. Meestal bestaan die tussen geest en stof, maar soms komen zij ook voor tussen geest en menselijke geest. Dan zien wij hoe iemand op aarde een dergelijk contact als het ware droomt. Dit zijn dan ervaringen in uitgetreden toestand. Op grond van de vaststellingen kan men besluiten op welke wijze emoties en voorgevoelens (die dus reeds bestaan) bruikbaar zijn om een positief resultaat tot stand te brengen. Er is vaak maar heel weinig nodig om uit te maken of een geheel volk in zijn denken om zal zwenken naar oorlog of naar vrede. De stelregel van de Broederschap is hierbij altijd weer: zonder strijd is geen ontwikkeling en bewustwording mogelijk. De strijd moet echter zoveel mogelijk plaatsvinden op mentaal terrein.

Het volgende is misschien niet een geheim, maar toch zullen de meeste mensen niet beseffen hoe gemakkelijk het kan zijn om iemand te beïnvloeden. De laatste tijd heeft men hier, naar ik meen, nogal het een en ander gehoord over hypnose. Hypnose is een vorm van suggestie. Suggestie, die dergelijke gevolgen heeft, kan ook van de mens zelf uitgaan. Wanneer in iemand een bepaalde gedachte obsederend optreedt, kan dit een vorm van zelfhypnose ten gevolge hebben, waardoor de werkelijkheidsrealisatie verandert. Indien een mens vatbaar is voor de gedachten van anderen, is het ook mogelijk, dat zij de gedachten van anderen zo zeer in zich opnemen als eigen gedachten, dat hiermede de obsessie en de eventueel daarmee gepaard gaande zelfhypnotiserende werking een feit wordt. Het is goed hierbij op te merken dat in deze toestand alleen hetgeen in de persoonlijkheid reeds aanwezig is en/of in diens voornemens ligt, tot uiting komt. Alleen komt het nu onbeheerst, spontaan tot uiting. Het verbergen van eigen plannen valt hier als mogelijkheid evenzeer weg, als bij het gebruik van bepaalde waarheidsserums.

Het resultaat is, dat de geest vele mensen op deze wijze kan beïnvloeden en hen ertoe kan brengen om, zonder dit te bedoelen, de waarheid te zeggen. U hebt iets dergelijks misschien kortgeleden in Griekenland kunnen constateren. Daar werd iemand ertoe gebracht om voortijdig iets van de waarheid te zeggen. Hierdoor werd voorkomen dat een zeer grote revolutionaire werking in het Nabije Oosten zou ontstaan, die onder meer Turkije mee zou slepen en in de Arabische staten nog verdere onrust zou opwekken. Het onvermijdelijke resultaat daarvan zou een gewapende strijd in Noord-Afrika zijn. Het is dit jaar eenvoudig de tijd niet om een dergelijke omwenteling te laten beginnen: de mensen zijn er niet rijp voor, het volk is er niet rijp voor en alle mooie denkbelden van het westen over democratie hebben in landen als Turkije en zelfs in Griekenland feitelijk nog niet veel te betekenen. Dit wil niet zeggen dat wat er nu gebeurt goed is. Maar wel betekent het dat hierdoor erger wordt voorkomen. Hierin ziet u nu een typisch voorbeeld van een beïnvloeding, waarbij iemand er toe gebracht wordt om eigen (in feite heerszuchtige en dictatoriale) neigingen tot uiting te brengen, zodat hierdoor een conflict kan ontstaan. Bovendien was het voor bepaalde andere belanghebbenden, waaronder de CIA, heel prettig dat dit alles gebeurde. Ook materieel mogen wij in dit geval voorlopig dus wel op enige medewerking rekenen. Maar die wordt dan zeker niet gegeven in de zin van het doel dat de Witte Broederschap nastreeft.

Wanneer iemand op aarde daaraan meewerkt en op de achtergrond in dergelijke gevallen als bijvoorbeeld een soort agitator optreedt, kunt u zich wel indenken hoe belangrijk het voor zo iemand is, ook voortdurend contact met het geheel van de Broederschap te hebben. Nu is er altijd een soort hoofdkwartier op aarde van de Witte Broederschap. Een dergelijk hoofdkwartier wordt steeds gevestigd in een haast ontoegankelijk gebied met een zeer primitieve bevolking. Dit is ook begrijpelijk, daar men hierdoor de grootste sereniteit in dit hoofdkwartier bereiken kan. Men heeft hier alleen met natuurlijke reacties te maken en niet met de veel langduriger en vaak toch wel op illusies gebaseerde gedachtenwereld van de beschaafde mensen.

In een dergelijk hoofdkwartier bestaan altijd een aantal meditatietempels of vertrekken. De vorm, waarin zij zijn opgebouwd is, naar ik meen, hoofdzakelijk een kwestie van traditie: zij zijn achthoekig van vorm, bestaan uit een vloer, waarin kleuren (meestal zwart en wit) afwisselend voor de vloerbedekking worden gebruikt, als het kan tegels, maar ook wel eens gewoon kleuren. Rondom vindt men algemeen rustbanken. Maar naar alle richtingen moet het uitzicht geheel vrij zijn. Dit zijn dus meditatiekamers. Maar wie deze kamers kent, kan ze zich gemakkelijk voorstellen. Men kan dus gemakkelijk ook zichzelf suggereren, dat men daar aanwezig is. Deze aanwezigheid of zij nu feitelijk is of niet, doet in wezen niet veel terzake. Zij maakt een afstemmen op de leiding van de Broederschap mogelijk. Onder deze omstandigheden ontstaat de mogelijkheid tot een tamelijk directe gedachtenoverdraging, waarbij men zich bewust wordt van bepaalde persoonlijke noodzaken, maar ook van meer algemene factoren, die in de planning een rol spelen.

Het is wel goed daarop eens even de nadruk te leggen. Want een dergelijk hoofdkwartier, ook al bevat het algemeen wel tussen de 3 à 500 mensen, die op aarde leven, is natuurlijk niet in staat alle leden in de materie daar te ontvangen. De reis daarheen zou bovendien voor velen zeer kostbaar, langdurig en misschien zelfs weinig vruchtbaar zijn. Het doel van het stoffelijk bestaan van een dergelijk hoofdkwartier is dan ook in de eerste plaats wel een brandpunt te vormen van geestelijke krachten. Daarnaast dient het gemeenlijk ook om bepaalde stoffelijke voorwerpen van belang te bewaren.

Nu moet u zich eens even realiseren hoe lang deze Witte Broederschap op aarde reeds actief is. Uitgedrukt in uw tijdsbepaling en rekening houdende met de huidige wijze van werken kan men deze periode op t.m. 10.000 jaren stellen. De feitelijke periode waarin de Broederschap op aarde actief was, is nog langer. Maar van deze 10.000 jaren kan men zeggen, dat de Broederschap ook historisch aanwijsbaar actief is geweest. In deze tijd zijn beschavingen gekomen en gegaan. In deze tijd zijn ontdekkingen gedaan, die weer teloor zijn gegaan. Wie van u weet bijvoorbeeld nog wat het eens zo beroemde Orichalcum is? Het was een goudachtig metaal. Een legering waarin goud een belangrijk deel vormt en dat zeer bijzondere eigenschappen van hardheid en dergelijke had. Men beschouwt dit wel als een legende, maar

ik kan u verzekeren, dat dit metaal inderdaad op aarde heeft bestaan. De Broederschap heeft in haar bibliotheken nog de originele omschrijving daarvan. Zij heeft de eerste optekeningen (vaak op kleitabletten, vaak ook op hout gegrift) waarop dergelijke ontdekkingen en vele gebruiken zijn vastgelegd. Men vindt in de bibliotheek ook bepaalde kipu's (knopschriftbundels) die niet alleen een administratieschrift inhouden, maar de jaartelling en daarmee tevens de inwerkingen van goden en krachten weergeven, zoals deze in de rijken van Amerika eens werden erkend. Men heeft er de sandelhouten tafeltjes, waarop de oudste versie van bepaalde vedden voorkomen. Men heeft er de eerste geschriften van de boeddisten, maar ook de eerste notities over het menselijke lichaam en leven, zoals deze eens in Egypte werden neergeschreven.

Er is een enorme verzameling van vele fasen uit de menselijke kennis, ook al is veel door de huidige materiële kennis achterhaald. Maar tegenover dit verouderde weten staat het feit, dat er ook nog iets is wat wij wel de natuurkunde van de geest zouden kunnen noemen. Nu heet zo iets occultisme of magie. Veel ervan is echter gebaseerd op het gebruiken van een kennis, die in een te materialistische beschaving elders geheel teloor is gegaan. De mensen hebben, naar zij menen, deze dingen nu niet meer van node. Maar wilt u bijvoorbeeld iets weten over voortekenen? In een werk dat in de bibliotheek berust, staan zij allen opgesomd, met de daaraan door de mensen gegeven verklaringen, zowel als de feitelijke betekenis en achtergrond ervan. Wilt u iets weten over bijvoorbeeld telepathie en het gebruik ervan? In de bibliotheek heeft men alles daarover vergaard: u kunt alles horen en lezen daarover, tot het gebruik van de zilverpyramiden, de vroege glaspyramiden en de eerste loodglaskogels, die daarbij wel gebruikt werden toe. Wilt u weten wat incantaties en oproepingen in feite tot stand brengen en wat daarbij werkzaam is en wat niet? Alle gegevens daarover, tot de eersten toe, zijn aanwezig. Er is natuurlijk nog veel en veel meer in deze bibliotheek (als je zo iets zo moogt noemen) aanwezig. Er zijn zelfs vele oude apparaten nog aanwezig.

Toch moet u niet denken, dat dit alles alleen zin heeft als een referentie aan het verleden. Het is tevens een reservoir van kennis en bewijzen van vroegere kennis, aangaande dingen, die in het heden zeer wel weer eens belangrijk zouden kunnen worden. Men kan in de bibliotheek de oude achtergronden vinden. Men kan dan door vergelijking van de oude stellingen en modernere ontdekkingen soms tot ongedachte mogelijkheden en toepassingen geraken. Men zou, alleen op grond van hetgeen hier aanwezig is, wel kunnen stellen dat de Witte Broederschap de verdere wereld een stapje voor is, zowel op technisch, wetenschappelijk als filosofisch terrein. Zij dankt dit dus aan de grote achtergrond in de tijd, die zij heeft. Dit maakt het haar mogelijk sneller en vaak ook veel juister te reageren, terwijl haar materiaal het haar mogelijk maakt bepaalde ontdekkingen te stimuleren op ogenblikken, dat dit wenselijk is. Vaak betreft het hier ontdekkingen, die niets meer te maken hebben met de moderne logica, maar eerder via een stimulans een inspiratief moment bevatten, een ogenblik van onredelijkheid, waardoor een verschijnsel kan ontstaan, dat dan later redelijk verklaarbaar en reproduceerbaar wordt.

Dat is een deel van het (volgens sommigen onder de mensen) misschien wat achterbakse, maar toch wel heel goed bedoelde werk van de Witte Broederschap. Maar één enkel hoofdkwartier is voor een dergelijke organisatie stoffelijk toch niet voldoende. Men heeft dan ook over de gehele wereld steunpunten moeten vestigen. Want wanneer je een behoorlijke personeelsbezetting hebt, al is de Broederschap geen groot bedrijf, indien men alles wat er aan bewuste leden op aarde aanwezig kan zijn telt, zullen dit over de gehele wereld genomen, toch wel 100.000 of meer zijn, dan moet je ervoor zorgen dat er punten zijn, waar men tot rust kan komen, waar men kracht kan vinden. Dit heeft men over het algemeen gedaan door bepaalde oorden van rust als bijvoorbeeld kloosters te kiezen. Zelfs heeft men op bepaalde bergen in bepaalde grotten zogenaamde meditatieplaatsen tot stand gebracht. Zo een meditatieplaats is in feite een plaats met een zeer goede sfeer. Het is een plaats waar je tot rust kunt komen.

Over de gehele wereld kan men dergelijke plekken vinden. Degenen die naar Italië gaan, vinden daar nog steeds grotten (vaak beschouwd als de grotten van Appolonius) waarin een zeer goede, maar voor de doorsnee mens wat vreemde sfeer heerst. Deze grotten liggen niet alleen langs het strand van de Middellandse Zee, maar ook bijvoorbeeld in de buurt van Padua

en Assisië. Ook in Zwitserland treft men dergelijke plaatsen aan. In Nederland zijn er op het ogenblik dergelijke plaatsen niet. Wel echter, betrekkelijk dichtbij, in de Taunus. Je vindt meditatieplaatsen overal, zowel in Rusland als in Amerika. Overal op de wereld bevinden zich geestelijke rustpunten en wie het weet, kan daar geestelijk tot rust komen en nieuwe krachten vinden.

Een toevallige bezoeker van dergelijke oorden wordt meestal allereerst getroffen door de vredigheid van de omgeving en spreekt over de mooie natuur. Later blijkt dan vaak, dat die natuur niet zo mooi is, maar wel een eigenaardige bekoring heeft. Een gewoon mens die enkele ogenblikken op een dergelijke plaats vertoeft, gaat gerustgesteld en tevreden verder. Degene die een dergelijke plaats bewust bezoekt om zich daar op te laden met nieuwe krachten, maakt op een andere wijze gebruik van de mogelijkheden, onder meer door bepaalde contemplatieoefeningen. Een niet algemeen bekend feit is het dat iemand, die tot de Witte Broederschap gaat behoren, zeer snel enkele methoden van meditatie leert en daarnaast enkele oefeningen (zij lijken wat op yoga daar zowel houding, ademhalingen als klankuitstotingen daarbij te pas komen) waardoor men zich in een dergelijke omgeving zeer snel op kan laden. In zeer korte tijd kan een mens dan weer geheel zichzelf worden, zijn spanningen afreageren en de in de moderne mens zo vaak optredende strijdigheden van gevoels- en gedachtenleven kwijtraken of oplossen. Een bewust bezoek aan een dergelijk oord betekent een terugkeer tot innerlijke rust en vrede.

Daarnaast zijn dergelijke punten ook te gebruiken om mensen te beïnvloeden. Ik denk dat het deze dingen zijn, die eens aanleiding werden tot de mythe, dat heksen voornamelijk op bergtoppen zouden vergaderen. Misschien denkt u nu aan het heksenhuis op de Broeken. Maar het zijn zeker niet alleen de witmagiërs, die van dergelijke mogelijkheden gebruik maken. Er zijn natuurlijk ook plaatsen, waarop zwartmagiërs hun krachten zoeken te vernieuwen. Overigens is 'zwartmagiër' eigenlijk maar een naam. Men doelt daarmee op mensen, die het duister zoeken. Er zijn echter tussen dergelijke plaatsen van witmagiërs en zwartmagiërs enkele verschillen, waarvan sommigen zelfs onmiddellijk constateerbaar zijn. Zo zult u, waar de Witte Broederschap een rustoord heeft, vaak beuken vinden. De plaatsen waar zwartmagiërs bijeen plegen te komen, kenmerken zich altijd weer door de aanwezigheid van eiken en hoge dennen. Blauwspar komt hoofdzakelijk voor rond plaatsen, die door witmagiërs worden gebruikt, ook dus de Witte Broederschap. De gewone lage spar, tesamen met eik of berk en poppels, wijst altijd weer op meer zwartmagische invloeden. Zo zijn er kentekenen, waaraan je zelfs als je het weet, normaal voorbij zoudt lopen. Je moet er werkelijk op letten. Maar overal op de wereld zijn in ieder geval door de Witte Broederschap bewust rustpunten, meditatieplaatsen, geschapen.

Een ander punt dat wel een geheim lijkt te zijn, is het communicatiesysteem van de Broederschap. Het is natuurlijk geen groot geheim, maar over de grote geheimen praten wij vandaag niet. Dit kan ik hier niet eens doen. Het communicatiesysteem berust op het feit, dat mensen die voldoende op elkander zijn afgestemd, gezamenlijk 'dromen'. Het is in wezen een telepatisch contact, dat een gezamenlijke en zo nodig wederkerige beleving in kan houden. Wanneer nu in Europa het meest belangrijke centrum in Zwitserland werkt, kunnen de gedachten die worden uitgezonden, door zeer vele mensen worden opgevangen. Maar alleen degenen, die de sleutel hebben voor die gedachten en dus de juiste methode kennen om zich in te stellen, zullen de juiste gedachtenwerkingen ondergaan. Zij krijgen een compleet beeld, een soort beleving. Het is voor hen dan vaak of zij lichamelijk met anderen in bespreking zijn, of zij tevoren bepaalde scènes reeds zien. Zij horen daarbij praktisch altijd ook een soort commentaar, alsof iemand hen raad geeft. Of iets verzoekt, een soort bevel.

De sleutel kunt u misschien nog het beste vergelijken met de sleutels, die men bij zogenaamde pay-tv wil gebruiken. Er is een soort schakelpatroon of magnetisch patroon. Wanneer je dit juist gebruikt, wordt het beeld dat voor anderen verward lijkt, opeens in orde. De sleutel is een combinatie van begrippen, die voorop wordt gesteld en in bepaalde volgorde wordt doordacht. (U hoeft mij deze begrippen en volgorde zo dadelijk niet te vragen, daar ik deze niet mag mededelen.) Een bepaalde reeks van begrippen, achtereenvolgens overdacht en juist doorvoeld. Dan klikt de zaak en wordt alles wat voor een ander ten hoogste een onsamenhangende reeks van beelden en gedachten is, opeens een beleving. De werking van

de post in Zwitserland reikt aan de ene kant tot Ierland, aan de andere kant tot bijna de Oeral. Noordelijk ligt de grens, waarin ontvangst mogelijk is, rond de hoogte van Archangel, in het zuiden die van Mombassa. En dit is het bereik van slechts één enkele centrale. Er zijn er echter meerdere. Over de hele wereld verdeeld, zijn, naar ik meen, een kleine 25 centra actief en elk van hen is in staat een tamelijk groot deel van de wereld te bereiken, zo alle ingewijden in contact brengende. Dergelijke posten worden natuurlijk verkapt opgesteld en gebruikt. Men gebruikt vaak kerken, kloosters of retraite-oorden daarvoor. Elke post is weer in staat vanuit zich en voortdurend verbinding op te nemen met het hoofdkwartier, het punt waar men dus alle noodzakelijke referenties en gegevens bij de hand heeft.

Misschien lijkt dit alles vreemd. Toch komt het meer voor. Denk eens aan de opzet van bepaalde priesterkasten vroeger, die door eigen bodendiensten en ook via telepathische contacten, dagen vóór de werkelijke boden konden aankomen, reeds op de hoogte waren van hetgeen er bijvoorbeeld tijdens een veldslag was voorgevallen, wat door hen natuurlijk prompt werd uitgebuit. U weet waarschijnlijk dat een lange tijd tussen Frankrijk en Engeland een postduivendienst in het geheim werkzaam was, die onder meer de speculatie in Spaanse waarden voor een bepaald geslacht van financiers wel heel winstgevend heeft gemaakt. Ik noem hier voorbeelden, die in het normale leven voorkwamen. Ook in deze tijd bestaan er bepaalde systemen, waarbij men door bepaalde signalen uit te zenden of zelfs een verandering aan te brengen, in bijvoorbeeld de titel van een lied, dat door een normale zender wordt uitgezonden, mededelingen kan doorgeven, zonder dat iemand daarvan op de hoogte is die niet ingewijd werd. Dergelijke methoden werden onder meer gebruikt door verschillende geheime diensten.

Wie dit alles overweegt zal het niet zo vreemd vinden dat een oude groepering op aarde (die in haar opzet bijna religieus is) een soortgelijke opzet reeds veel langer kent en, evenals de meer mondane groepen, overall haar steunpunten heeft. Dat is in feite niets bijzonders. Het bijzondere in de Witte Broederschap is feitelijk dat wezens, die eens als mens op aarde leefden, maar daar stierven (zowel als op aarde nog levende mensen) deel van de groep uitmaken. Het meest typerende van bijvoorbeeld een Wessacbijeenkomst is wel het feit dat naast de enkelen, die in de stof daar aanwezig zijn (vaak 800 tot 1000) vele duizenden personen en entiteiten in de geest aanwezig zijn. Dat zijn dus vaak mensen die op aarde leven en dit alles als een soort gemeenschappelijke droom doormaken, maar daarnaast overledenen, die in de geest verder leven en op voet van gelijkheid met de levenden aan de plechtigheid deelnemen.

Er wordt natuurlijk in de Witte Broederschap vaak geschermd met de grote Meesters en Leraren. Men hoort zelfs wel eens iemand zeggen: "Ik zag Jezus, Mohammed en Boeddha gezamenlijk overwegen wat zij moesten doen...." Natuurlijk zit daar wel iets in, maar de gegeven voorstelling is toch wel wat te eenvoudig. Het is de propaganda-afdeling, die daar aan het woord komt. U moet goed onthouden dat al die grote namen eigenlijk maar weinig betekenen. Wat áchter die namen een rol speelt, heeft werkelijke betekenis. Of wij dit nu de Christus willen noemen of anders, wanneer wij stellen dat dit iets is wat deel is van de goddelijke kracht en niet gepersonifieerd kan worden, zijn wij dichtbij de waarheid. Er is een mogelijkheid het goddelijke ergens te beleven. Dit is een innerlijke en persoonlijke zaak. Maar die beleving maakt het mogelijk inzicht te verwerven in de totaliteit van het zijn. Ik geloof niet, dat ik grote geheimen verraad, wanneer ik u vertel dat de mensen een gemeenschappelijk denken bezitten.

Er bestaat nu eenmaal een bovenbewustzijn, dat u allen beïnvloedt. Eenvoudig voorbeeld: wanneer de provo's vol haat op de politie aanrukken, is het heel begrijpelijk dat deze haat ook bij de politie aanslaat. Daar zij over de beste wapens plegen te beschikken, is hun slagkracht natuurlijk groter. Maar hun onbeheerstheid, die niet uit de wapens, maar uit de toestand pleegt voort te komen, wordt mede door de mentale uitstraling van hun tegenpartij verklaarbaar. Stel nu eens, dat wij in staat zijn bij één der partijen een grotere beheersing tot stand te brengen. Dan zal deze beheersing ook in het gedrag van de tegenpartij tot uiting gaan komen. Wanneer er dus sprake is van een geschil, een oorlog, zij het koud of gewapend en wij één der partijen beheersing bij kunnen brengen (hoe dan ook) zal de tegenpartij op ongeveer gelijke wijze gaan reageren. De mensen beïnvloeden elkander met hun denken en

vooral met hun emotionele achtergronden, veel meer dan zij plegen te beseffen. Kunnen wij grotere groepen beïnvloeden, dan is hierdoor ook een vastleggen van het verloop der gebeurtenissen te bereiken. Je kunt de gebeurtenissen dus in een bepaalde richting stuwen. Indien je voldoende mensen kunt vinden die met je meedenken, kun je zelfs bepalen op welke ogenblikken en op welke feiten een zekere ontwikkeling zal plaatsvinden.

Misschien lijkt u dit alles nogal ingewikkeld, maar één van de kleinere geheimen der Witte Broederschap is dus het feit, dat zij op bepaalde ogenblikken dit gemeenschappelijke denken van groepen mensen kan beïnvloeden. Emotionele uitbarstingen zijn overigens vaak gewenst. Zij zuiveren vaak de atmosfeer. Wanneer er een onweer in de lucht zit, is eenieder onzeker en ongedurig. Is het natuurgeweld met slagregens en alles wat erbij komt, eenmaal voorbij, dan is de lucht weer opgeklaard en reageert men weer normaal. Op gelijke wijze moet men de mensen de mogelijkheid geven hun spanningen, die in de wereld van heden nogal sterk toe plegen te nemen, zo nu en dan te ontladen. Denk dus niet, dat de Witte Broederschap alleen maar probeert overal de vrede te handhaven. Zij tracht wel met zo beperkt mogelijke uitbarstingen, een zo groot mogelijke zuivering van de emotionele atmosfeer en het gemeenschappelijk denken tot stand te brengen. Wanneer de mensen ontspannen zijn, positief reageren en wat vreugdiger gaan denken, zal het gemakkelijker worden in die mensen ook een geestelijk bewustzijn van blijvende waarde tot stand te brengen.

Nog een geheim en dan ga ik de inleiding besluiten. U hebt u waarschijnlijk wel eens afgevraagd waarom die Witte Broederschap zich zo druk maakt over de mensen. Het is wel leuk om te vertellen dat een dergelijke groep bestaat, maar een mens zal zich onmiddellijk af gaan vragen: "Wat hebben zij eraan?" Nu moet u zich trachten voor te stellen, hoe het leven in wezen is. U leeft hier op aarde. Eén van u gaat over. Hij heeft genegenheid voor iemand op aarde, wenst die mens het beste. Daarbij gaat het waarschijnlijk al snel niet meer om de 100.000 of een aardige man met geld en een auto, maar om innerlijke vrede, ontwikkeling en ontplooiing. Want de geest weet na de overgang dat dit belangrijker is, daar dergelijke bereikingen blijvend zijn, terwijl al het andere in feite van voorbijgaande aard is. Die geest zal dan trachten de mens op aarde te helpen. Maar nu heeft de mens, die hij helpt op aarde, ook weer verplichtingen aan anderen. Er ontstaat een vervlechting. Je kunt niet een enkele mens op de wereld helpen als geest, zonder gelijktijdig ook anderen te helpen, of die mens tegen anderen te verdedigen. Op deze wijze ontstaat een band met vele mensen op aarde. Dergelijke banden zijn meestal niet ouder dan 80 jaar, ofschoon een enkele maal zogenaamde incarnatiebanden voorkomen, verplichtingen aan of gevoelens tegenover mensen, die dus in een vroeger bestaan met u op aarde geleefd hebben. Men wil dus iemand op aarde helpen, maar weet niet goed hoe.

Boven de eenvoudige geesten zijn weer de hogere geesten, de leraren. Nu zien wij het volgende: een leraar draagt steeds weer een deel van zijn weten, bewustzijn, inhoud, over aan één van zijn leerlingen. Maar daarmee is hij aan die leerling gebonden. Wanneer die leerling iets doet krachtens de kennis, die ik hem gegeven heb, zal alles wat die leerling doet, ook een beetje door mij gedaan worden. Ik ben betrokken in oorzaak en gevolg hierdoor. Zo zijn de grootste adepten en leraren in de geest vaak wezens, die met wel zeer vele entiteiten op deze wijze verbonden zijn. Een kwestie van: ik heb van mij gegeven, maar moet ook de gevolgen mede dragen. In het christendom zegt men wel, dat Jezus de zonden der wereld draagt. Stel u voor: Jezus draagt de verantwoordelijkheid voor alles wat in zijn naam gedaan wordt door degenen aan wie Hij zijn leer en kracht heeft gegeven. Kunt u zich dan misschien voorstellen, dat die Jezus inderdaad de zonden der wereld moet dragen? Maar zo is het niet alleen met Hem, maar met velen, die van zichzelf gaven aan de wereld. Deze banden maken het leven op aarde en in de sferen tot een eenheid, een onontwarbaar verbonden iets.

Je bent nu eenmaal aan elkander verbonden, je kunt van die verplichtingen niet meer loskomen zonder jouw begrip van het Licht, van het goede, van God eerst te verloochenen. Dit wil men niet doen. Zo ontstaat de verbondenheid, die wij dan naastenliefde plegen te noemen, maar die volgens mij nog meer het weten is, dat een deel van jezelf in de naaste verder leeft. U zult begrijpen, dat op deze wijze bijzonder sterke bindingen kunnen ontstaan. Eén van de belangrijkste, maar vaak minder begrepen punten hierbij is dan wel: ook de hogeren in de geest, zoals de bewusten in de stof, zullen voornamelijk daar werkzaam zijn, waar zij ook

persoonlijke verplichtingen of bindingen erkennen. Wat bereikt wordt door die anderen is een vreugde. Waar het werkelijk misgaat onderga je iets waarvoor ik geen beter woord weet te vinden dan 'een soort lijden'. Zo ben je zelf, in de geest zowel als in de stof, te allen tijde deel van de strijd, die door de mensheid gevoerd moet worden om meer mens te worden, om meer aan het goddelijke ideaal te beantwoorden. Zo komt het dat overal ter wereld en altijd weer, bepaalde entiteiten zich in het bijzonder in zullen zetten. Zo komt het dat er mensen zijn, die misschien gemakkelijk en rijk zouden kunnen leven met alle vreugden en mogelijkheden van playboys of millionairs en het toch verkiezen om ergens armelijk als schoolconciërge of een eenvoudige boodschappenjongen of loonnaaister rond te lopen, omdat zij gevoelen hierdoor aan hun erkende verplichtingen tegemoet te kunnen komen. Het offer vloeit voort uit wat je bent, niet uit de mensheid. De Witte Broederschap werkt voor de mensheid om datgene wat de Broederschap is, niet alleen om wat de mensheid is. Maar wanneer de Witte Broederschap ooit de mensheid in de steek zou laten, prijs zou geven, zou zij daarmee zichzelf en de delen, waaruit zij bestaat, als het ware vernietigen.

Dit is wel het grootste geheim dat ik met u kan bespreken. Vele mensen zullen na dit alles zeggen: dat riekt wel wat naar bijgeloof. Wij hebben al zoveel van die dingen gehoord. Ik kan daarop alleen maar antwoorden: Kennis van eigenaardige rijken, werelden misschien, zijn in het geloof van de mensheid steeds weer terug te vinden, tot in de verste oudheid. Het geloof aan de voorvaderen, de overdracht van kracht (vaderlijke of priesterlijke) zijn steeds weer deel van de menselijke geschiedenis. Meent u werkelijk dat dit geheel de geschiedenis door, voor zovele mensen een gekende zekerheid geweest zou kunnen zijn wanneer er niet iets van waar was? En daarmee heb ik dan naar ik hoop reeds een antwoord gegeven aan de twijfelaars, aan degenen die zeggen: dit is wel een mooi verhaal, maar ik geloof er niets van. Overigens hoeft u er niet aan te geloven. U gelooft of gelooft niet. Dat maakt voor de feiten geen verschil, maar denk eens na over het verleden en realiseer u, dat de mensen dit steeds geloofd hebben, in vele verschillende vormen. En realiseer u ook hoe eigenaardig, dat juist op de kritieke punten in de menselijke historie, steeds weer een mens opstaat, een Meester, een ontdekker, een uitvinder, die aan de gehele verdere geschiedenis een geheel andere richting geeft. Wanneer u zich dit gaat realiseren, dan zult u misschien toch kunnen aanvaarden, dat er iets bestaat wat mede richting geeft aan het lot van de hele mensheid. Dan heeft u, naar ik meen, ook het grote geheim van de Broederschap begrepen. Het feit dat zij móet bestaan. Het feit dat zij als instrument optreedt volgens eigen beste weten en met eigen middelen, van de Hoogste Kracht.

Dit is mijn inleiding. Ik kan mij voorstellen dat er nu vele dingen zijn die u wilt vragen. Doet u dit 's il vous plait schriftelijk. Indien de beantwoording niet voldoende is, kunt u dit zeggen en zal ik daarop verder ingaan. Wij kunnen echter geen eindeloze discussies gaan voeren over dingen die op geloof neerkomen. Want geloof is er of het is er niet. Zolang het over feiten gaat, ben ik echter graag tot uw dienst na een pauze van ongeveer 15 à 20 minuten. Goedenavond.

BEANTWOORDING VRAGEN

Zo, vrienden. Goedenavond nogmaals.

Wij beginnen nu aan wat voor mij meestal het interessantste deel van de avond wordt: de beantwoording van uw vragen. Ik moet u er wel nogmaals op wijzen, dat ik niet op al uw vragen misschien zover in kan gaan, als u wenselijk acht. Ik hoop dat u in deze gevallen met een desbetreffende verklaring mijnerzijds genoeg zult nemen.

Vraag: Behoren de Rosenkruisers, geleid door de heer van Rijckenborg, ook tot de Witte Broederschap? Hoe komen zij aan hun kennis? Komt dit van de Catharen, waar zij een voortzetting van zijn? Zij weten namelijk alles zo positief zeker.

Antwoord: Dat is al een moeilijke vraag. Als geheel kunnen wij niet zeggen, dat deze groep deel is van de Witte Broederschap. Wel kunnen wij stellen dat in de verschillende richtingen van streven, die op aarde onder de naam "Rosenkruisers" bekend staan, ontwikkelingsmogelijkheden worden gegeven, waardoor men persoonlijk (maar dus niet als deel van de groep) lid kan zijn of worden van de Witte Broederschap. Of zij van de Catharen stammen? Ik meen dat de bron van de kennis der Rosenkruisers nog wel wat vroeger mag

worden gezocht. Hun leer is namelijk een typische menging van vroeg-esseense wijsheid, vroeg-christendom, Griekse filosofie en inwijdingskennis, later nog verrijkt met cathaarsche kennis, maar ook alchemistische elementen, de alchemistische filosofen vooral. Men zou dus kunnen zeggen dat hun leer een soort hutspot van oude wijsheid is, die bovendien in een nog niet zo ver verleden langs inspiratieve weg, dus door de geest geleid, opnieuw vorm en gestalte heeft gekregen.

Zij weten alles zo positief zeker. Inderdaad. Zo lijkt het. Maar één ding moet u daarbij toch niet vergeten: wie een school leidt, moet de dingen wel positief stellen. Een onderwijzer, die de kinderen zou zeggen dat twee en twee wel vier is, maar dat er omstandigheden denkbaar zijn, waaronder de uitkomst ook vijf of drie zou kunnen zijn, zou zijn kinderen nooit iets kunnen leren. De zekerheid is in de eerste plaats wel het met zekerheid stellen dátgene wat deel uitmaakt van het leersysteem. Indien dit echter wordt tot een gevoel van zelfgerechtigheid en verhevenheid in wezen, kennis en weten boven anderen, dan zou ik op willen merken, dat de zekerheid vanuit geestelijk standpunt tot een nadelige factor wordt. Dan zal menigeen door de schijnbaar onbestrijdbare zekerheid niet meer in staat zijn de verborgen waarden van de leringen te omvatten. De kennis van de Rosenkruisers is, zoals de kennis van vele andere scholen en groepen, nu eenmaal niet een volledige omschrijving van alle waarden van zijn en mensheid, maar omvat daarnaast ook niet meer dan een klein deel van de uiterlijke werkelijkheid, waarvan immers de mens ook slechts een zeer klein deel stoffelijk kan waarnemen.

Vraag: Zijn Witte Broederschap en Planetaire dynastie onder leiding van Shamballa één en hetzelfde geestelijk lichaam? Zo neen, dan gaarne een schets van de interrelatie. U suggereerde verder dat de Wessacbijeenkomst niet meer op de oude plaats in de Himalaya plaatsvindt. Waar dan wel? Gaarne, indien geen nauwkeurig antwoord mogelijk is, aanduiding van de landstreek, zodat wij ons daarop in kunnen stellen.

Antwoord: Eerst de tweede vraag. De ligging van de plaats van samenkomst is op een ander continent, namelijk in Zuid-Amerika en wel in de zogenaamde woeste Andes. De nederzetting zelf ligt iets verder naar het noorden. Dan de kwestie van Sjamballa. Wij moeten niet vergeten dat wij hier te maken hebben met termen van een oud leersysteem en dus ook met oude namen. Een planetaire geest of Wereldheer bestaat er inderdaad. Ook behoort daarbij een hiërarchie. Deze echter bestaat niet uit mensen, maar uit natuurgeesten, groepsgeesten, natuurkrachten en dergelijken. Er zal in de meeste gevallen (zo wij al van twee organisaties mogen spreken) tussen de beide groepen wel sprake zijn van samenwerking. De zo ontstane taakverdeling ligt echter wel wat anders dan u waarschijnlijk veronderstelt. De Witte Broederschap is namelijk geconcentreerd op de mens. De planetaire groep is geconcentreerd op de wereld als geheel. De tijdsfactor, zoals die gehanteerd wordt in de Witte Broederschap, ligt dicht bij de tijdsbepalingen, zoals ook mensen op aarde die kennen dan de tijdsberekeningen in de planetaire groep.

Er zijn vele verschillen. Wij kunnen daarom slechts zeggen dat vanuit de planetaire Heerser mededelingen worden gedaan ten aanzien van ontwikkelingen en anderszins vaak bepaalde ontwikkelingen worden verhaast of wat anders worden georiënteerd, wanneer de Witte Broederschap daarom verzoekt, waar zij dit wenselijk acht. Er is dus wel een grote samenwerking. U moet echter steeds weer beseffen, dat de Broederschap alleen de mensheid zoekt. De andere groepering houdt zich bezig met de gehele wereld en dit is heel wat meer dan de mensheid alleen. De Witte Broederschap zal alles zoveel mogelijk richten op het nut voor de mensheid. De andere groep richt alles op de zuiverheid en bereiking van het planetaire geheel. Toch vraag ik mij af of het juist is van geheel gescheiden organisaties te spreken. De Witte Broederschap, voor ons het meest belangrijk, omdat zij met en voor de mensen werkt, neemt binnen de planetaire hiërarchie immers een eigen plaats in en maakt daarvan deel uit.

Vraag: Is deze plaats ondergeschikt of staat de Broederschap allereerst onder de Meester van bijvoorbeeld wijsheid?

Antwoord: De Witte Broederschap is in wezen ondergesteld aan de Heren der Stralen. Maar ditzelfde geldt in zeer grote mate ook voor de Heer van de planeet. Het is moeilijk hier een definitie te geven. Van ondergeschiktheid ten aanzien van de planetaire heerser hij de

broederschap zou ik niet willen spreken. Wel zou ik willen spreken over een vaak grote mate van afhankelijkheid. Dit is echter toch nog weer iets anders.

Vraag: Men schat de planetaire hiërarchie op 18.000.000 jaren oud, de stichting van de tempel van Ibez in Zuid-Amerika op 16.000.000 jaren. Kan ik deze lichamen als de echte voorgangers of voorlopers van de Witte Broederschap zien? Gaarne een schets van de werkzaamheid vóór 10.000 v.chr. (Atlantis).

Antwoord: Een opdracht waar ik wel twee weken mee bezig kan blijven. U zult mij toestaan om summier en kort te antwoorden. De eerste bereiking van bewust contact met de geest in de tijd vindt plaats wanneer de verre voorvaderen van de mens nog leven als reeds warmbloedige amfibieën. Er zijn dan reeds nederzettingen (die wat doen denken aan beverdorpen of dammen) en er is in deze gemeenschappen sprake van een reeds geregeld contact met leidende geesten. Hieruit ontstaat na langere tijd het eerste rijk van Mû. Hier zien wij een leven, dat nog door instincten wordt beheerst. Toch bestaan reeds religieuze waarden en is contact met geesten normaal. Voor de ontwikkelingen in het rijk Mû is het invangen van Luna belangrijk. Hierdoor ontlaadt zich de tot dan aan waterdamp wel zeer rijke planeetatmosfeer. Er ontstaan grotere wereldzeeën, de samenstelling van het zeewater (van groot belang voor de ontwikkeling van levensvormen) wijzigt zich eveneens. De moerassen krijgen een andere vorm, in korte tijd vinden grote veranderingen in het plantaardig leven plaats.

Men herstelt zich van deze 'ramp' en zo ontstaat het zogenaamde uitgebreide rijk van Mû, waarin wij voor het eerst werkelijke tempeloorden vinden. Bij de 'mensen' van die tijd zien wij, mogelijk mede door de invloed van het zonlicht, een vermindering van de gebondenheid aan instinctief bepaalde gedragsnormen. Toch spelen instincten in deze maatschappij nog een zeer grote rol. Er is een eerste priesterschap. Deze leert het contact met de geest niet meer alleen te zien en te gebruiken als een middel om leiding te ontvangen, maar gebruikt het daarnaast als een middel om (hoofdzakelijk op geestelijke waarden georiënteerde) kennis op te doen en daarmee verder van de leiding door instincten vrij te komen. De vormen die dan ontstaan zijn, volgens de huidige maatstaven, nog niet geheel menselijk. Hierop volgt de zogenaamde derde of vervalperiode van Mû. Er wordt in deze tijd zeer veel en sterk gekoloniseerd, machtsdrang doet zich gelden. Daar de ligging van de continenten nog enigszins anders is dan nu, kan gesproken worden van een bijna wereldomvattende verbreiding van de leringen en waarden van Mû. In dezelfde tijd zien wij een deel van de mensen teruggrijpen naar de minder veeleisende wijze van instinctief leven. Zij zijn de voorvaderen van de simiaansche broertjes van de mensen. De familietrekken zijn soms nog duidelijk kenbaar.

In het kolonisatieproces ontstaat het rijk Atlantis, dat zich al snel gaat gedragen als een zelfstandig geheel. Het is een reeks van landbouwstaten, waarin men al snel een eigen priesterschap ontwikkelt. Dan ontstaat krijgsmanschap als afzonderlijke bezigheid. Daarna ontwikkelen zich, hoofdzakelijk vanuit de visserij: handel en scheepvaart. Lange tijd blijft Atlantis een plattelandsstructuur bewaren. Wanneer echter de eerste grote stad wordt gebouwd (bestaande uit een reeks van concentrisch opgestelde versterkingen) zien wij een meer mundaan (ook wel zwart genoemd) priesterschap ontstaan naast het geestelijk priesterschap van Atlantis. Deze scheiding blijft gehandhaafd, wanneer ongeveer 80.000 jaren geleden, Atlantis ten onder gaat en de resten daarvan een nieuwe reeks van kleinere rijken vormen. Dit geheel heeft men ook wel Poseidonis genoemd. Er is nu sprake van een reeks concurrerende koningschappen. De vorsten maken van de (mundane) priesters vaak gebruik, om langs magische weg een soort oorlog tegen elkander te voeren of de uitslagen van strijd te beïnvloeden. Overigens kan worden gezegd dat men zeer lange tijd deze strijd eerlijk voert, zonder daarbij de onderling gemaakte afspraken en aanvaarde wetten te schenden.

Kort voor de eerste ramp vluchtten een aantal Atlanten. Wanneer de koninkrijken weer meer macht en glorie verwerven, zien wij een zending ontstaan, waarbij de verbreiding van geloof en gebruiken meer bewust bedreven wordt. Wij vinden overal rond de Atlantische oceaan religieuze nederzettingen, die tevens als handelshaven fungeren. De invloed op het geloof, denken en magisch besef van Afrika, Amerika en Europa, vooral Zuid-Europa, is hiervan het gevolg. De invloed in Amerika strekt zich niet veel verder uit dan de huidige zuidgrens van Mexico. In verschillende streken ontstaan nu, gebaseerd op dezelfde magische grondkennis en

geloofswaarden, onderling verschillende godendiensten. Rond dezelfde tijd gaat Poseidonis (of Altantis als u dat liever hoort) slaven importeren voor de landbouw en visvangst. De ontwikkeling vertoont enige parallellen met die van Rome in de eerste periode van krijgsmansgrootheid.

In het begin worden deze slaven goed, later echter steeds minder goed behandeld. Er vinden slavenopstanden plaats, een grote oorlog tussen de rijken dreigt als gevolg van de zo ontstane moeilijkheden. Dit gebeurde ongeveer 20.000 jaren geleden. De slaven trekken dan merendeels weg, maar hebben daarbij reeds veel van de godendienst en magie behouden, zoals deze door de mundane priesters in Poseidonis werd bedreven. De godsbeelden en opvattingen zijn echter, (mogelijk als uiting van een verder verzet tegen hun vroegere meesters) vaak aanmerkelijk anders, ofschoon visgoden als Dagon (overigens van een latere periode) nog steeds aanbeden worden. De slaven zijn voor Europa en Afrika de bringers van de zogenaamde groene magie en ook van het druidisme. Van daaruit krijgen wij nog de laatste ramp van Atlantis, waarin, na een tijd van voortdurende onderlinge oorlogen, het merendeel van landen en steden ten onder gaat. Wat overblijft van het rijk, valt in de praktijk grotendeels terug tot verwildering.

Overblijfselen van deze tijd treffen wij onder meer nog aan in Engeland, Ierland, een deel van Spanje waar nog langere tijd één van de laatste grote steden van Atlantis bestaat en verder in het zuiden langs de Atlantische kust van Afrika. Van een grote invloed op Amerika in deze tijd kan nauwelijks worden gesproken. De trek van de slaven brengt een sterke en plotselinge ommekeer in de ontwikkeling van de beschavingen rond de Middellandse Zee. Het denkbeeld van godenzonen en geesten als vertegenwoordigers van het bovennatuurlijke maakt plaats door het stellen van vorsten, die de geest van de god dragen. Overigens is ook dit in overeenstemming met bepaalde aspecten der Atlantische leringen. Vanaf het ogenblik, dat de landbouwstaten van Atlantis een redelijke ontwikkeling hadden, zijn er priesters die in eenzaamheid met de geest plegen te verkeren. Zij zijn in wezen het begin van de Witte Broederschap. In Mû treffen wij wel groepen en entiteiten aan, die later in de geest deel uit zullen gaan maken van de Witte Broederschap, maar er is dan nog geen sprake van een streven, zoals de Broederschap dit nu kent.

De door u genoemde hiërarchie is dus waarschijnlijk veel ouder dan de door u geciteerde 18.000.000 jaren, maar krijgt wel vermoedelijk eerst zijn vorm en gestalte in de tijd van vroeg Atlantis. Verder moet ik nog opmerken dat de vlucht vóór de eerste ramp reeds een aantal priesters met hun gevolg omvatte, die via Afrika en Arabië tot in India trokken. Enkel van hen trekken later nog verder noordwaarts en bereiken Tibet. De Karakorums worden reeds in deze tijd een centrum van geestelijke werkingen. Enkele steden, die liggen aan de binnensee of het grote meer van de huidige Gobi, spelen bij de ontwikkelingen daar een grote rol. Maar hier zien wij wederom de theocratie van de priesters allereerst de ontwikkelingsmogelijkheid van geestelijke waarden en later ook de maatschappelijke samenhang ontworpen.

De inwijdingsleringen, die overal, ook in Amerika, bewaard zijn gebleven (mede door het ingrijpen van de toen reeds in de geest levende wijzen van Mû en Atlantis) kristalliseren zich op verschillende plaatsen. Naast de veel oudere en primitievere inwijdingen die in Amerika een steeds grotere en geestelijk ook steeds hoger reikende rol gaan spelen, zien wij bijvoorbeeld de zogenaamde vroege Isis inwijdingen in boven-Egypte (de naam komt eerst later) terwijl verder in de buurt van het tegenwoordige Pakistan de zogenaamde kadize-inwijdingen (?) een grote rol spelen. Verder naar het noorden vinden wij geen algemene scholen, maar wel de zogenaamde drie wegen van inwijding, die naar de Karakorums voeren en later, (althans één daarvan) naar Tibet. In Tibet zien wij overigens ook weer een zwartmagische tak van inwijding ontstaan. Want overal waar een theocratie het bewind voert, zien wij steeds weer de zwarte magie opbloeien.

Zo gezien kunnen wij stellen dat de Witte Broederschap tot ongeveer 10.000 jaren v.chr. hoofdzakelijk onderwijzend optrad, waarbij de leden van deze Broederschap door middel van mediums, maar ook door invloed van overleveringen, de ontwikkeling van de maatschappij hebben helpen bevorderen, onder meer door hun bemoeiingen met de verbreiding van de landbouw (ook via de uittocht van de slavenvolkeren) terwijl daarnaast bijvoorbeeld de

smeedkunst die teloor was gegaan, door het ingrijpen van de Broederschap terug werd gevonden. Voor algemeen gebruik overigens eerst rond 1800 v.chr. Ook leerde men de mensen bepaalde methoden om steen te bewerken en inspireerde men gehele groepen via zogenaamde barden en zangers, die in wezen memnotechnisch zeer begaafde of goed geschoolde mensen waren, die in staat waren de gehele geschiedenis en filosofie van een volk te bewaren, maar via inspiratie daaraan een bepaalde gerichtheid leerden geven.

Rond 10.000 v.chr neemt het algemeen onderwijzend werk af en krijgen de zogenaamde geheimscholen de overhand. Het optreden van de Witte Broederschap wordt minder direct en als gevolg hiervan zien wij nu afzonderlijke beschavingen ontstaan met uiterlijk zeer verschillende godsdiensten, gebruiken en wetten. In de geheimleer hebben deze dingen echter zekere stellingen steeds weer gemeen en gebruiken zij steeds weer ongeveer gelijke procedures. Het verschil tussen de planetaire hiërarchie en de Broederschap wordt, naar ik meen, hierdoor duidelijk, ook ten aanzien van inspiratie en geheimscholen.

Vraag: Wanneer werd Luna ingevangen?

Antwoord: Indien ik een schatting moet maken (op een miljoen jaren nauwkeurig weet ik het eerlijk niet) denk ik dat dit ongeveer 24.000.000 jaren geleden gebeurde. Ik ben mij ervan bewust dat dit een zeer ruwe schatting is, maar meen dat het de moeite niet waard is om dit nu nog even nauwkeuriger na te gaan.

Vraag: De Griekse scholen van Eleusis, enzovoorts, zijn die deel van dit werk?

Antwoord: Ja Dit zijn uitvloeisels van het werk van de Witte Broederschap. De scholen staan dan wel degelijk onder hun invloed. Wij moeten echter wel degelijk beseffen, dat er in Griekenland zeer duidelijk tussen twee verschillende wegen gekozen moet worden. Men kan spreken van de Appolonische en de Dyonisische weg. Enerzijds is er een abstracte wijsheid, die het geestelijke maakt tot basis van alle dingen. Anderzijds is er een beleving en emotie in het normale leven, waardoor het Hogere aanvaardbaar wordt en, eenmaal beleefbaar geworden, voeren zal tot een bewuster en juister leven en werken, terwijl ook de eigen houding tegenover de natuur, de omgeving, de mensen een grote wijziging ondergaat. In beide soorten van scholing kunnen wij elementen aantreffen, die wij aan de Broederschap toe moeten schrijven. Daarnaast kan gerekend worden met een voortdurende invloed van de Broederschap in deze inwijdingen. Toch mag men niet stellen, dat deze inwijdingsscholen als geheel door de Broederschap beheerst of zelfs gedreven werden. Daarvoor ontstonden zij reeds te laat in de tijd.

Vraag: Kan een volk in zijn geheel zich aan de werkingen van de Witte Broederschap onttrekken en tot satanisme vervallen (Duitsland)?

Antwoord: Dit is praktisch onmogelijk en wel om reden die u misschien over het hoofd hebt gezien: zowel de aanbidders van de witte God als de aanbidders van de satan vormen in wezen slechts de twee zijden van dezelfde medaille. Er zijn zelfs vormen van satansverering op deze wereld (melek pau) die in hun werking en wezen geheel goed zijn en dan ook voor de Broederschap bruikbaar. Eerst wanneer een volk geen goede en goedwillende mensen meer zou tellen (geen enkele dus) meen ik dat hier inderdaad de invloed van de Witte Broederschap uitgeschakeld zou zijn. Dit, daar de Broederschap krachtens haar wezen alleen op het positieve en het ten goede streven van de mensheid kan inhaken. Maar dit komt zo zelden voor, dat wij zelfs het verhaal over Sodom en Ghomorra vaak eerder als een legende dan als een werkelijkheid beschouwen. Misschien begrijpt u, wat ik daarmee zeggen wil. Ik wil u erop wijzen dat de natuur in Duitsland nog steeds bloeit, dat er ook goede Duitsers zijn geweest, dat er nog steeds kinderen worden geboren en dat er nog steeds vreugde mogelijk is, ook daar. Dit is niet denkbaar in een land en bij een volk, dat alleen nog het duister aanbidt.

Ik wil u er uitdrukkelijk op wijzen, dat wijzen van verering en aanbidding, zowel als ideologieën niet bepalend zijn voor het al dan niet mogelijk zijn van werken voor de Broederschap. Daarvoor is het streven van de mens belangrijk, zijn inborst, niet zijn overtuiging. Een overtuigd nationaalsocialist of communist, die werkelijk strijdt voor wat hij ziet als het goede voor alle mensen en het nageslacht een betere wereld wil achterlaten, een dergelijke mens, die zoekt in zich het menszijn een steeds grotere inhoud en waarde te geven, zal, zelfs al gelooft hij verder aan niets, zeer zeker een goede medewerker kunnen zijn van de

Broederschap, terwijl een priester die als heilig wordt geprezen, maar in wezen alleen naar zelfverheerlijking en macht zoekt, voor de Broederschap geen bruikbaar of beïnvloedbaar iemand zal zijn. Ik hoop dat dit duidelijk is. De mensen hebben maar al te vaak de neiging onderscheid te maken aan de hand van geloof of systeem. Ook ten aanzien van de nazi's zal men moeten beseffen dat er nazi's zijn geweest, die in feite alleen het goede voor alle mensen wilden, terwijl er bestrijders van de nazi's zijn geweest, die alleen hun eigen macht terug wilden winnen. Dit wil niet zeggen dat het nazisme als geheel goed is, daar het gebaseerd was op massasuggestie en massahysterie, zo de persoonlijke bewustwording en uiting van de mens onderdrukkende. Het systeem was dus fout. Dit betekent echter niet dat de belijders van het systeem, die te goeder trouw zijn, ook zonder meer fout moeten zijn. Heeft u commentaar?

Vraag: Wat kan het individu doen om zich tot deze Broederschap te richten?

Antwoord: U kunt zich in feite daar niet tot richten, u kunt hoogstens de Broederschap aanroepen. In dat geval lijkt het mij echter redelijker en reëler tot uw God te roepen. Want uw God maakt deel uit van uw innerlijke behoefte, noodzaken en opvoeding. De Witte Broederschap niet. Leef steeds echter zo, dat u elke mens die u ontmoet, iets gelukkiger en beter achter kunt laten, dan voordat hij u ontmoette. Tracht in uw denken niet steeds de fouten van anderen te ontdekken, maar zie steeds al het goede. Tracht dit goede te verzorgen en op te kweken, zodat het steeds sterker wordt. Veroordeel niemand. Laat eenieder de vrijheid om zijn eigen weg te gaan, zolang hij daarbij niet het recht van anderen om op hun beurt een eigen weg te volgen, aantast. Tracht in eenieder steeds weer het besef te wekken dat geluk meer is dan materie alleen. Leer hen, zo zij u de mogelijkheid geven, dat geluk een houding is, die men inneemt ten aanzien van het gehele leven. Wanneer u dit doet, zult u in uzelf een geestelijke ontwikkeling ontdekken, die u langzaam maar zeker contacten geeft (al kent u die nog niet als invloeden van de Broederschap), waardoor uw leven verrijkt wordt en u tot de vervulling van uw taak wordt geleid. Blijft u ook dan nog steeds bewust streven naar het goede, zonder een te grote zelftevredenheid, zal men dit bij u constateren, zo worden u de kennis en middelen ter beschikking gesteld, waardoor u ook meer bewust deel kunt nemen aan het werk van de Broederschap. Anders gezegd: u vindt het misschien heel mooi, dat een dergelijke groep bestaat. Indien u daaraan echter bewust wilt mede werken, als bewust en wetend lid van die gemeenschap, zo zult u ook heel wat offers moeten brengen en uw eigen leven moeten baseren op dat, wat voor de Broederschap het voornaamste is, namelijk de voortdurende vergroting van het bewustzijn van de mensheid en het bijdragen tot een steeds meer, ook kosmisch gezien, waardig worden van alle mensen. Gelijktijdig zult u moeten leven met de vrijheid van een schepsel, dat zich althans grotendeels aan de overheersing door zijn instincten heeft weten te onttrekken en zich onafhankelijk leert maken van vele wetten der natuur. Is dit voldoende?

Reactie: Dat is geen kleinigheid.

Spreker: Neen. Maar ik vraag mij af of het niet beter is dat het geen kleinigheid is. De meeste mensen schijnen bijvoorbeeld te denken dat om een goed christen te zijn, het voldoende is gedoopt te zijn en zo nu en dan de kerk te bezoeken. Indien men beseft dat een werken met de Witte Broederschap evenals een waarlijk christen-zijn in wezen hetzelfde inhouden, zo zal men toe moeten geven, dat elke mens die gelooft, veel meer zou moeten doen. Waarlijk bewust een God erkennen, met die God leven en trachten die God waardig te zijn, is altijd moeilijk. Dat is altijd heel wat. Maar het is ook het enige, wat een werkelijke en blijvende inhoud aan je leven kan geven.

Vraag: U zegt, dat de Witte Broederschap handelt naar beste inzicht. Is het ook mogelijk dat zij verkeerde beslissingen neemt, waarvan zij en de mensheid de gevolgen moeten ondergaan?

Antwoord: Deze mogelijkheid kan en mag ik niet uitsluiten, al acht ik haar zeer klein. Want al zijn de hoogste leiders van de Broederschap zeer bewuste entiteiten, het feit dat nog een streven ten aanzien van, en een binding met de mensheid als een afzonderlijk iets bestaat, bewijst wel dat de Broederschap nog ergens tot deze wereld behoort. Zij is nog niet opgegaan in de totale erkenning van God en heeft zich nog niet geheel onttrokken aan de ruimtelijkheid en tijdgebondenheid, die toch allereerst overwonnen moeten worden, wil men in algehele waarheid het schema en doel van deze schepping kunnen beseffen. Dientengevolge kan de Witte Broederschap mijns inziens niet worden beschouwd als alwetend, onfeilbaar en moet de

mogelijkheid onder ogen worden gezien, dat zij fouten kan maken. Ik wil wel daarbij opmerken dat, gezien de middelen die zij tot haar beschikking heeft, dergelijke fouten voor haar zelf een veel grotere belasting zullen betekenen dan voor de mensheid, omdat deze fout immers als zodanig erkend wordt en hersteld moet worden. Wie in de Broederschap werkt, is nederig genoeg om te weten dat hij fouten kan maken en heeft moed genoeg om dit feit ook te erkennen. Ook dit is een eigenschap, die behoort tot het meer waar en waardig mens-zijn, een eigenschap, die ook in de geest als belangrijk voortbestaat.

Vraag: Was de tweede wereldoorlog het gevolg van zwartmagische beïnvloeding, zwartmagische beïnvloedingen of beiden?

Antwoord: De tweede wereldoorlog was het resultaat van een zich tot het zwartmagisch neigen van een groot deel der mensen: de oorlog op zich was onvermijdelijk. Een kort en snel ingrijpen, door de Broederschap indertijd zeer sterk gestimuleerd, werd door de verantwoordelijken om redenen van maatschappelijke, economische en industriële aard afgewezen. Hierdoor was het mogelijk dat iets, wat een klein, kort, maar voor een toekomstige (en gunstige) ontwikkeling van Europa bepalend geschil beperkt zou kunnen worden, moest uitgroeien tot een wereldomvattende oorlog. De Broederschap wist dat dit gevaar bestond. Zij wist echter ook dat, wanneer zij nog twee of drie jaren had gewacht met het stimuleren van de eerste stappen en handelingen (die uiteindelijk tot het uitbreken van deze oorlog voerden) Duitsland over wapens beschikt zou hebben, waardoor geen strijd meer mogelijk zou zijn geweest en zo geen confrontatie van ideeën en ontwikkelingen van menselijke waarden in de eerste eeuwen meer denkbaar zou geweest zijn. Verkeerdelijk vertrouwde een groot deel van de Broederschap erop dat degenen, die de leiding hadden in Engeland, Frankrijk en de USA (en zelfs enigszins in Rusland, ofschoon hierin niet al te veel vertrouwen werd gekoesterd) zouden ingrijpen en zo een rechtsorde af zouden dwingen, waardoor uitwisseling van kennis voor Duitsland het enige middel zou zijn geweest om eigen grootheid aan de wereld te bewijzen. Men heeft, wetende welke dingen in Duitsland gebeurden, toch gekozen voor wat men 'vrede voor onze tijd' noemde. Deze keuze deed men, nadat ervoor was gezorgd, dat eenieder voldoende kon weten wat zich in Duitsland achter de schermen begon af te spelen. Dit gebeurde nadat men tot viermaal toe een noodzaak tot ingrijpen volgens heersend recht, beloften en bestaande verplichtingen, terzijde had gelegd. Hierdoor werd een wereldoorlog inderdaad onvermijdelijk. Daar hierbij egoïsme, opportunisme en uit zelfzucht geboren verblindings naar mijn mening de grote aanleiding werden, zou ik zeggen dat de werkelijke aanleidingen tot de tweede wereldoorlog, zo niet in elke zin geheel zwartmagisch, toch zeker in vele opzichten met de waarden van de zwarte magie verbonden is geweest.

Vraag: Maar de joden zijn de groep geweest, die hieronder het meeste heeft geleden. Waarom heeft de Broederschap dit toegestaan?

Antwoord: Zij heeft dit niet kunnen voorkomen. Maar mag ik u erop wijzen (indien u even alle bevooroordeeld zijn terzijde wilt zetten, want er bestaat een vooroordeel, waardoor men blind wordt voor andere aspecten van de zaak) dat er ook door martelingen, vergassing, fusillades, bombardementen en andere wreedheden, evenveel mensen zijn gestorven als joden? Ik wil u erop wijzen dat in de brandende steden van Duitsland evenveel kinderen, vrouwen en mannen zijn omgekomen als in de concentratiekampen van Duitsland. De joden hebben niet alleen geleden. Wel zijn zij één van de minst schuldige partijen die geleden hebben. Vele joden hebben ten onrechte geleden. Toch zou ik er graag op willen wijzen, dat de Broederschap (waarop ik mij nu beroep) in 1933 en 1934 reeds zeer duidelijk en overal het bestaan van concentratiekampen in Duitsland en het begaan van wreedheden daarin aan de wereld heeft kenbaar gemaakt. Ik wil erop wijzen dat in de jaren 1933 tot 1939 vluchtelingen uit Duitsland en daarnaast ook niet-joden uit Duitsland en andere landen allerwege gewezen hebben op het bestaan van concentratiekampen en zelfs reeds vermeldten dat daarin moorden plaatsvonden. Ik wil eraan herinneren, dat ook in de oorlogsjaren en wel in 1941, '42 en '43 de mogelijkheid is geboden om het leven van zeer vele joden alsnog te redden. Ik herinner u eraan, dat men om strategische en in 1941 ook vooral om financiële redenen geweigerd heeft ook maar iets op grotere schaal te doen. Ligt dan de zwart-magische inwerking niet evengoed aan de andere kant? En als u dit overdenkt, wil ik u nog wel zeggen dat deze vorm van zwart-magisch denken en handelen nog niet is uitgestorven. Of bent u misschien vergeten dat er ook nu concentratiekampen bestaan, dat er ook nu moordpartijen op tegenstanders plaatsvinden, dat ook in deze dagen mensen omkomen van honger of in grote nood moeten leven in

zogenaamde gesloten gebieden, bijvoorbeeld in Rusland, bijvoorbeeld in een deel van Polen, bijvoorbeeld in Zuid-Afrika, bijvoorbeeld in Egypte, Algiers, Pakistan, India. Ik wil nu niet eens spreken over de wreedheden, die geschieden in Cuba, Argentinië, Brazilië, Chili, Uruguay en de eigenaardige mishandelingen van tegenstanders in Venezuela.

U herdenkt de joden, die gestorven zijn. Herdenkt ze. Maar niet alleen als de slachtoffers uit het verleden, maar als een maanteken (? Red.) voor alles wat er vandaag gebeurt. De Witte Broederschap houdt u dit alles steeds weer voor. U kunt het weten, maar u moogt het niet weten. Het zou de zaken kunnen schaden, nietwaar? Om een voorbeeld te geven: er komt binnenkort een boek op de markt over Vietnam. In dit boek waren originele foto's van beide partijen opgenomen, waarin onder meer duidelijk oorlogsmisdaden als verkrachting, wrede moord en dergelijken waren vastgelegd. Omdat dit voor bevriende naties misschien niet zo prettig zou zijn, heeft men maar al deze tekenende foto's verwijderd. Ik weet niet of dit nog objectiviteit mag heten, of hier niet het respect voor de welwillendheid van anderen niet op dezelfde manier de waarheid begint te doden zoals eens, toen de pogroms begonnen in 1933 en de handel rustig verder ging?

De Broederschap wijst u op deze dingen. Onze Orde kan zich erop beroemen u tijdig en voldoende te hebben voorgelicht over dergelijke dingen, over het bestaan van kampen en gesloten gebieden, over de gebeurtenissen in Vietnam en China. De huidige ontwikkelingen bij de zogenaamde roodgardisten-beweging werden door ons reeds maanden geleden besproken en het verloop daarvan werd u, juist, voorspeld. Wij hebben u voorgelicht over hetgeen er in feite in Rusland gebeurt, maar ook over hetgeen er in feite in de USA gebeurt. Wij hebben u op dergelijk ontwikkelingen en de morele gevaren daarin gewezen. En wij zijn niet de enigen, die dit gedaan hebben en doen. Maar indien deze feiten geen feiten mogen zijn, zoals eens de algehele vervolging en moord op joden geen feit mocht zijn (de tijd voordat men met Duitsland in oorlog was) kunt u wederom spreken van een zegepraal van de zelfzucht, het zwartmagische werken. Ik stel daar tegenover dat de Broederschap en allen die met haar geliëerd zijn op enige wijze, altijd alles hebben gedaan wat in hun vermogen lag om u op een juiste wijze tot een tijdige reactie te brengen. Wie blind is voor het lijden van een enkele mens uit zelfzuchtige overwegingen, is in wezen medeschuldig aan het onvermijdelijk worden van een derde wereldoorlog. En de Broederschap zal een dergelijke oorlog dan zeker niet verhinderen om de eenvoudige reden, dat zonder een vernietiging van veel van het bestaande bij een voortduren van deze mentaliteit eenvoudig geen verdere bewustwording voor de mensheid mogelijk is.

Ik hoop dat u mij dit uitvoerige antwoord zult vergeven. Hebt u commentaar?

Vraag: Wat denkt u van Krishnamurti?

Antwoord: Krishnamurti is een mens die zijn grootheid en bereiking, waarover ik verder niet te veel zal zeggen, te danken heeft aan het feit, dat hij zich wist te ontworstelen aan verheerlijking en wist te komen tot een innerlijke bezinning, waaruit een persoonlijk leraarschap voort kon komen.

Vraag: Vervult de Witte Broederschap in de sferen een dergelijke taak als op de wereld?

Mij dunkt dat, zo er op aarde een chaos heerst, die ook in de sferen moet heersen.

Antwoord: Neen. Wij hebben grote voordelen. Wij hebben bijvoorbeeld geen Amsterdamse politie. Welke opmerking ook wat onrechtvaardig is, maar het klinkt zo leuk. Ik kan u echter dit zeggen: De Broederschap zowel als vele met haar geliëerde groepen houden zich naast hun taak op aarde ook sterk bezig met het bevrijden van overgeganen, die gevangen zijn in waanvoorstellingen, die het hen onmogelijk maken het normale geestelijke bestaan te aanvaarden. Zij stelt alles in het werk te voorkomen, dat mensen na de overgang zich aan het duister zouden binden, tenzij blijkt dat zij dit bewust doen. In dit laatste geval wordt natuurlijk niet ingegrepen. In deze zin wordt ook in de sferen voortdurend gewerkt. Toch is de arbeid van de Broederschap in de eerste plaats gericht op de mensheid op aarde, daarbij uitgaande van het standpunt dat, zo eens de mensheid op aarde een voldoende geestelijke rijpheid zal bereiken, in de sferen vanzelf geen problemen zullen ontstaan. Een opheffen van alle problemen in de sferen zou ten hoogste een verwijdering betekenen tussen degenen, die daarna de sferen vanuit de mensheid moeten betreden. De eenheid van bewustzijn moet in geest en stof blijven bestaan. Chaos is daarbij niet te vrezen, daar het bewustzijn bepaalt in

welke sfeer een geest kan handelen. Er bestaan enkele groepen, die zich alleen bezighouden met het ordenen van de sferen en het onderwijzen van de geest aldaar. Dergelijke groepen bestaan echter merendeels uit geesten, die nooit op uw aarde geleefd hebben.

Vraag: Wat bedoelt u met geesten van mensen en entiteiten, die nooit op aarde geleefd hebben? Mensen van andere planeten ook?

Antwoord: Wanneer ik de term mensen ten aanzien van de geest gebruik, doel ik daarmee op allen, die op uw aarde in menselijke vorm geleefd hebben. Geesten dus, die in de één of andere vorm deel van de mensheid zijn geweest en zich verbonden gevoelen met datgene, wat nu op aarde leeft. Wat betreft de anderen, die voornamelijk werken voor een geestelijke ordening in de sferen, dit zijn entiteiten, die niet zoals wij in de persoonlijke beperking van de materie geleefd hebben of ooit zullen leven. Zij hebben weer een geheel andere bestaansvorm, waarin bindingen met leven en stof kunnen optreden. Een beschrijven daarvan zou mij echter, mede gezien de tijd, nu te ver voeren.

Vraag: U sprak van het bewaren van oude materialen. Ik kan moeilijk aannemen, dat de geest oude kleitabletten en dergelijke nodig zou hebben om de oude kennis vast te leggen. Kunt u de ratio daarvan geven?

Antwoord: Een eenvoudige reden. De geest kan dergelijke dingen, zo zij al te loor zouden gaan, steeds weer terugvinden in het totaalbewustzijn, dat de gehele mensheid in alle tijden omvat, maar het is vaak goed en noodzakelijk tegenover hen die in de stof leven, bewijsmateriaal bij de hand te hebben. Ik wijs erop, dat de Broederschap in de afgelopen jaren reeds meerdere malen werken uit het verleden ter beschikking heeft gesteld, waaronder onder meer een aantal Assyrische tabletten, die, dit kan men uit de staat waarin zij verkeren wel opmaken, zeker niet eeuwenlang onder de aarde hebben gelegen en aan alle toevallen van roof, plunderingen en natuurkrachten onderhevig zijn geweest. De mensen noemen dit een ongelofelijk en gelukkig toeval, want er wordt wel voor gezorgd, dat dergelijke dingen daar worden gevonden, waar zij thuis zouden kunnen horen. Anders zou men onmiddellijk aan vervalsingen gaan denken, het betrof hier enkele originelen en oude afschriften van originelen.

Wanneer het erom gaat de mens van heden te confronteren met de kunde van het verleden, is het wel zeer belangrijk, dat wij restanten van dit verleden ook stoffelijk kunnen produceren. Misschien vindt u het leuk om te weten dat, wanneer wij een bepaald deel van een Egyptische filosofie, kennis of stelling, aan de mensheid duidelijk willen maken, de Broederschap wel in staat zou zijn een geheel gave kopie te verschaffen. Dit gebeurt echter niet opzettelijk. Zij wordt op een zodanig vergaan materiaal aangebracht en in zodanige toestand gebracht, dat men alles weer zorgvuldig bijeen moet zoeken en passen, het duurt dan wel een paar jaar, voor een vertaling mogelijk is, maar dan gelooft men ook geheel in de belangrijkheid van hetgeen men gevonden heeft.

Vraag: Men heeft ons verteld, dat de Broederschap moest verhuizen. Hetgeen u ons zegt, suggereert een grote verhuisboedel. Ging dat?

Antwoord: Ja. Alles is gebeurd. En het is niet zo moeilijk als u schijnt te denken. In de tijd, dat er geen directe handelswegen waren in Tibet en alles met ossen of andere karavanen moest worden vervoerd, had men in de Potala reeds modern sanitair, al werd het vaak verkeerd gebruikt. Niemand wist daar het fijne van, nietwaar? Zo ook de bagage van de Broederschap. Douane kan omheen gegaan worden, wanneer men voldoende middelen en relaties heeft. Indien u zich realiseert, dat kloosters in de meest afgelegen delen van de Karakorums konden beschikken over alles, wat de beschaving aan schoons en nuttigs had voortgebracht tot, in één geval, zelfs een vleugelpiano toe en zetmachines, hoeft u het gemak, waarmee de verhuizing is verlopen, niet te verbazen, naar ik meen. (verkort)

Vraag: Verleden jaar heeft de Witte Broederschap langer dan anders vergaderd. Is nu in het afgelopen jaar bevredigend bereikt, wat men hoopte tot stand te brengen?

Antwoord: In ieder geval werd bereikt dat een groot aantal spanningen die op langere termijn hadden kunnen voeren tot grotere en misschien wereldomvattende conflicten, zijn teruggebracht tot kleine en interne conflicten, tot conflicten op kleinere schaal. Het juist beïnvloeden van het weer en daarmee onder meer oogsten, droeg ertoe bij, dat in Azië (ook grote geschillen als die tussen India en Pakistan) even op de achtergrond raakten. In Afrika

slaagde men erin, door partijen tegen elkaar te laten ageren, grotere strijd te voorkomen en tevens remde men een stellen van hoge eisen aan het Westen af. Daarin lag immers het gevaar, dat men met geweld zou trachten te nemen wat men niet meer langs de normale weg van bijstand en handel kon verkrijgen. Een groot deel van hetgeen de Broederschap zich voornam dit jaar te bereiken, heeft zij dan ook inderdaad bereikt. Of alle berekeningen geheel kloppen, zal in het komende jaar van actie moeten blijken. Want in het komende jaar zullen zeer velen tot een niet meer door rede met menselijkheid gelimiteerde wijze van actie over gaan. Indien in dit jaar dan ook geen grotere oorlog uitbreekt en men ondanks alles tot een goede onderlinge hulpverlening komt, kan de Broederschap zeggen, dat het werk van het afgelopen jaar goede vruchten heeft gedragen. Ik kan hieraan toevoegen dat het aantal mensen dat, zij het niet geheel bewust, medewerking verleent aan het werk van de Broederschap, eveneens in het afgelopen jaar is toegenomen. Volgens mij: behoorlijke resultaten.

Ten slotte nog enkele punten. Wij spraken van de Witte Broederschap en vele Hoge Machten. Ik heb getracht u een redelijk en menselijk beeld te geven van hetgeen zoal achter deze naam is verborgen. Ik kan nu niet alles vertellen, zou niet eens alles mogen vertellen. Maar voor u is het belangrijkste op deze avond wel het volgende:

Een mens moet weten dat hij niet alleen staat in het leven. Hij moet weten, dat er een achtergrond is, iets wat verder reikt dan dit moment. Hij moet deze volheid van zijn bestaan niet afmeten aan de hand van eigen bevrediging op dit ogenblik, maar aan het geluid dat hij in zichzelf ziet groeien. Hij moet de vrede op aarde niet afmeten aan het afwezig zijn van direct geweld, maar aan het begrip, de innerlijke rust en aanvaarding, die in de mensen ontstaat.

Het schuilt in het leven. De Broederschap is maar één van de vele facetten van menselijk bestaan en geestelijke kracht. Dat dergelijke groepen er zijn, dat zij ten koste van zeer veel trachten iets voor de mensheid te doen, is al een bewijs dat het leven de moeite waard is.

Het betekent ook dat u niet alleen moet zien naar andere werelden en sferen, maar dat ook u vandaag en hier op aarde moet durven leven. Want Broederschap vanuit de geest werkt zelfs nog op deze aarde. Zou u dan in de geest moeten werken? U leeft op deze wereld. Volbreng dan eerst wat u mogelijk is op deze wereld. Dat is uw onmiddellijke verplichting en taak.

Maar doe dit dan met een besef van de Lichtende Krachten van de bindingen in de Christusgeest, die ons ergens allen samenbrengt in God. Want dat is het werkelijk belangrijke. De geheimen van de Broederschap, die wij bespraken, zijn alleen geheimen voor degenen, die van niets weten. Lang gekende waarheden zijn zij misschien voor hen, die van deze dingen iets meer weten, het zijn misschien belachelijk kinderlijke details voor hen, die deze Witte Broederschap leiden. Dit alles is bijkomstig.

Voor u is belangrijk, dat u leert hier, op aarde, gelukkig te leven door niet alleen vandaag te zoeken, maar in vandaag steeds hetgene te zoeken, dat in u duurzaam is, de duurzaamheid van uw eigen wezen, leven en werken. Dan kunnen wij zeggen:

De Witte Broederschap is slechts de naam voor onbekende macht, een Licht dat in de nacht de mensen nog omringt en tracht op hun weg te schijnen tot dat de dag weer komt. Want als de Hoge Geest op aarde weer zijn Licht doet schijnen, de mens doet weten: Eeuwig is mijn wezen, uit eeuwigheid stamt ook mijn kracht, dan vindt de Broederschap haar vrede. Dan is haar taak volbracht.

En daarmee, vrienden, besluit ik deze bijeenkomst.

Goedenavond.

d.d. 5 mei 1967

